

ת"פ 31852/02/13 - מדינת ישראל נגד סנטר ווש בע"מ, אורי סויסה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 31852-02-13 מדינת ישראל נ' סנטר ווש בע"מ
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט אורן שגב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. סנטר ווש בע"מ
2. אורי סויסה

הנאשמים

גזר דין

1. בישיבת ההקראה, שהתקיימה בפניי 24.03.15, הורשעו הנאשמים, על פי הודאתם בעבירות של העסקת עובד זר שאינו רשאי לעבוד בישראל וללא ביטוח רפואי, עבירות על סעיפים 2 (א)(1) ו- 2 (ב)(3) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 (להלן - "**חוק עובדים זרים**" או "**החוק**").
2. כל אחד מהצדדים טען בפניי לעונש.
3. ב"כ המאשימה טען כי העובד הזר הסתכן באופן בלתי חוקי לישראל בשנת 2009 ומאז שהה בישראל שלא כדין. משך העסקתו היה 3.5 חודשים ברציפות, מבלי שהוסדר לו ביטוח רפואי כדין.
4. לעניין רף הענישה, טען ב"כ המאשימה כי ביחס לעבירה בה הורשעה הנאשמת 1 המתחם הוא בין 20% ל- 70% מהמקסימום הקבוע בחוק (₪ 58,400) וביקש להשית עליה קנס בסך 25,000 ₪. בגין העבירה של אי עריכת ביטוח כדין, טען כי מתחם הענישה נע בטווח שבין 6,000-10,000 ₪, וביקש כי יוטל קנס בסך 4,000 ₪.
5. עוד ביקש כי על הנאשם 2 יושת קנס בגובה 6,000 ₪ בגין אחריותו כנושא משרת התאגיד וסיים בבקשה לחייב את הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מעבירות בהן הורשעו בגובה הקנס המקסימאלי הקבוע בחוק.
6. ב"כ הנאשמים טענה כי הנאשמים הודו מיד בעובדות כתב האישום המתוקן. הנאשם 2 הביע חרטה כנה ועמוקה על המעשה וחסך זמן שיפוטי יקר.
7. לנאשם 3 ילדים, ביניהם קטין הסמוך על שולחנו. בהתאם לאישורים רפואיים שהציגה מצבו הרפואי קשה וכך גם מצבו הכלכלי, וזאת בהתאם לתדפיסי בנק שהוצגו לעיוני.
8. עוד נטען ע"י הסניגורית, כי הנאשם 2 סועד את אביו הנכה שהנו חדל פירעון ואת אחיו הצעיר, שמוכר כסובל מבעיות נפשיות קשות. זוהי הפעם הראשונה שהנאשם עובר עבירה וההליך הפלילי מדיר שינה מעיניו, ומכאן שיש

לפסוק קנס מינימאלי כאות אזהרה. ניהול ההליך המשפטי מדיר שינה מעיניו של הנאשם.

9. הסניגורית חתמה את דבריה בבקשה לפרוס את הקנס שיושת על הנאשם בתשלומים.

10. הנאשם חתם את הדיון בדבריו והביע צער על מה שקרה וביקש להתחשב במצבו הבריאותי. הוא הטעים כי הוא משלם מזונות חודשיים בסך 2,200 ₪ וכי משכורתו החודשית היא בסך 6,000 ₪.

דין הכרעה

11. העבירות על חוק עובדים זרים נקבעו כעבירות מנהליות, והקנסות המנהליים שהוצמדו להן הן בשיעורים משמעותיים, ובהיקפים של אלפי שקלים. ניכר, כי בעת שנקבע שיעור הקנס, הדעת ניתנה לכך שהעסקת עובדים זרים בניגוד לדין משיאה למעסיקיהם תועלת כלכלית של ממש, כאשר את המחיר משלם הציבור, ובפרט מקום שלא היתה הקפדה על כך שעובדים זרים ישונו לארצותיהם עם פקיעת אשרת העבודה.

12. לכל אלה הצטרפה תופעת הפגיעה הקשה בזכויות היסוד של העובדים הזרים, אשר התרחשה בהיקף גדול מצד חלק מהמעסיקים, ופגעה בערכי יסוד של החברה ובתדמיתה של המדינה מפנים ומחוץ. עמד על כך בית המשפט העליון בבג"צ 9722/04 פולגת נ' מ"י (7.12.2006), עת קבע כדלקמן:

"ההשלכות השליליות של העסקת עובדים זרים הביאו לגיבוש מדיניות ממשלתית שתכליתה לצמצם את תופעת העובדים הזרים הנכנסים לישראל, ולהבטיח יציאת העובדים עם פקיעתו של ההיתר. ההתמודדות נעשתה בדרכים שונות ומגוונות. הוחמרו המגבלות על העסקת עובדים זרים; הוגברה האכיפה על יציאתם את הארץ; והוטו תנאים שמטרתם להחליש את המניעים של המעסיקים לבקש להעסיק עובדים זרים על חשבון עובדים מקומיים."

13. דא עקא, שבמקרים רבים, ההרתעה שיוצר הקנס המנהלי איננה מספקת, ולא אחת הוברר כי מי שהוטל עליו קנס מנהלי איננו נרתע מלשוב ולבצע עבירות. במקרה כזה הוסמך תובע לנקוט הליך פלילי יזום, במסגרתו נחשף הנאשם לקנס העונשי המקסימלי שנקבע לעבירה בחוק.

14. כפי שפירטתי לעיל, מדובר בעבירה שביסודה עומד מניע כלכלי מובהק ולכן, על מנת שהאכיפה תהיה אפקטיבית, עליה להיות משולבת בסנקציה כספית, אשר יהיה בה כדי ליצור את ההרתעה הנדרשת ולהפוך את העבריינות בתחום לבלתי משתלמת.

15. לחובתם של הנאשמים "אמר, כי העסקת עובדים זרים ללא היתר עבודה הוגדרה כעבירה חמורה בעלת השלכות חברתיות ומוסריות (ראו: ע"פ 1001/01 מדינת ישראל נ' ניסים (17.6.2002)). במקרה דנן, נלווית אליה עבירה נוספת - העסקת עובד זר ללא הסדרת ביטוח רפואי.

16. יצוין, כי עסקינן בעבירה שבוצעה בטרם נכנס תיקון 15 לחוק העובדים הזרים, תשנ"א-1991 (להלן - "החוק") לתוקף.

נסיבותיו האישיות של הנאשם 2

17. זוהי הפעם הראשונה בה מורשעים הנאשמים בעבירות מושא כתב האישום. הנאשם 2 הנו אדם נורמטיבי אשר הודו בביצוע העבירות המיוחסות לו ולחברה בישיבת ההקראה ובכך חסך הליך שיפוטי יקר. עובדה זו, יש בה אף כדי להצביע כי חומרת העבירות הופנמה. כמקובל במקרים אלה, תקרת הקנס מועמדת על 50% מגובה הקנס המקסימאלי.

18. נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כפי שהוצגו ונתמכו במסמכים שהוצגו בפניו, מצדיקים התחשבות לקולה במצבו. הנאשם אינו אדם בריא, מטופל באב ובאח נזקקים ומשתכר שכר שגובה במעט משכר מינימום.

19. לאור האמור לעיל, הנני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשמת 1

א. בגין העסקת עובד זר שאינו רשאי לעבוד בישראל, בניגוד להוראות סעיף 2 (א)(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 - **₪ 15,000**;

ב. בגין העסקת עובד זר מבלי שהוסדר לעובד ביטוח רפואי, בניגוד להוראות סעיף 2 (ב)(3) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 - **₪ 4,000**.

ג. סכום הקנס הכולל בסך 19,000 ₪ ישולם עד ליום 01.01.16.

הנאשם 2

20. בגין אחריות נושא משרה בתאגיד, בהתאם להוראות סוף 5 לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991, - 5,000 ₪.

21. סכום הקנס ישולם ב10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. מועד תשלומו של התשלום הראשון - 01.01.16.

22. לא ייפרע אחד התשלומים במועדו, תועמד יתרת הקנס הבלתי נפרעת לפירעון מיידי.

23. המזכירות תפיק שוברי תשלום לכל אחד מהנאשמים בהתאם לגובה הקנס.

24. הנאש 2 יחתום על 2 התחייבויות שלא לעבור עבירה על חוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991, למשך 3 שנים: האחת בשם הנאשמת 1 והשנייה - בעצמו, שאם לא כן יחויב כל אחד מהם בנפרד בקנס בסך 58,400 ₪.

25. הנאשמים יפנו למזכירות בית הדין, באמצעות באת כוחם, על מנת לחתום על ההתחייבויות כאמור, ועל מנת לקבל שוברים לתשלום הקנס. בהיעדר חתימה כאמור, ייעצרו למשך 30 יום.

זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 45 ימים ממועד קבלת גזר הדין.

גזר הדין ישלח אליהם בדואר.

ניתן היום, ז' כסלו תשע"ו, 19 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.